

Sygn. akt I ACz 48/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: (...) **S.A. we W.**

przeciwko: (...) **Spółce z o.o. w upadłości likwidacyjnej w C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 14 września 2012 r. sygn. akt X GNC 264/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w pkt I odrzucił zarzuty strony pozwanej, reprezentowanej przez zarząd spółki od wydanego w sprawie nakazowego nakazu zapłaty z dnia 24.04.2012 r. na podstawie art.494 k.p.c. uznając, iż wobec ogłoszenia po wydaniu owego nakazu zapłaty upadłości likwidacyjnej strony pozwanej, upadła spółka reprezentowana przez zarząd nie ma legitymacji procesowej do udziału w postępowaniu i złożenie przez nią zarzutów było niedopuszczalne. W ocenie tego Sądu wobec treści art.145 § 1 prawa upadłościowego i naprawczego oraz art.174 § 3 k.p.c. postępowanie w niniejszej sprawie może być podjęte i prowadzone wyłącznie z udziałem syndyka masy upadłości, który takową legitymację posiada. Jednocześnie wskazano, iż postępowanie w sprawie może być podjęte przed rozpoznaniem zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym, gdyż przepisy k.p.c. są ustawą stanowiącą inaczej w rozumieniu art.145 § 1 prawa upadłościowego i naprawczego.

W pkt II postanowienia Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art.174 § 1 pkt 4 k.p.c. wskazując, iż zawieszenie to ma skutek od momentu ogłoszenia upadłości (art.174 § 2 k.p.c.) oraz w pkt w pkt III wezwał syndyka do udziału w sprawie na podstawie art.174 § 3 k.p.c.

W ocenie Sądu I instancji w przedmiotowej sprawie, z uwagi na charakter spornej wierzytelności oraz brzmienie przepisów art.144 § 1 i 2 oraz art.145 prawa upadłościowego i naprawczego, syndyk masy upadłości nie mógł odmówić

wstąpienia do postępowania. W konsekwencji jego wyrażona wcześniej odmowa wstąpienia do przedmiotowego postępowania była prawnie bezskuteczna.

Postanowienie to w zakresie obejmującym rozstrzygnięcie zawarte w pkt I zaskarżyła upadła pozwana spółka, reprezentowana przez zarząd, która domagając się jego uchylenia w całości. Skarżąca zarzuciła Sądowi I instancji:

- naruszenie art.145 prawa upadłościowego i naprawczego poprzez dokonanie jego błędnej wykładni i uznanie, że postępowanie w niniejszej sprawie może być podjęte przed rozpoznaniem zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym oraz – naruszenie art.180 § 1 pkt 5 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i bezzasadne uznanie, iż syndyk nie może odmówić udziału w przedmiotowym postępowaniu, w sytuacji gdy, w rzeczywistości syndyk może odmówić wstąpienia do postępowania, a wówczas postępowanie podejmuje się z udziałem upadłego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, iż z uwagi na zakres zaskarżenia przedmiotowego postanowienia Sądu I instancji wskazany w zażaleniu, postanowienie to w zakresie objętym rozstrzygnięciami zawartymi w jego pkt II i III stały się prawomocne. Okoliczność ta ma niewątpliwie istotne znaczenie dla oceny zasadności zarzutów skarżącej, które w istocie koncentrują się na kwestiach związanych z zawieszeniem postępowania w analizowanej sprawie na podstawie art.174 § 1 pkt 4 k.p.c. i wezwaniem na podstawie art.174 § 3 k.p.c. do udziału w niej syndyka masy upadłości strony pozwanej, w stosunku do której już po wszczęciu postępowania, w dniu 7.05.2012 r. ogłoszono upadłość likwidacyjną. Podkreślić przy tym należy, iż wbrew stanowisku skarżącej, w przedmiotowej sprawie z uwagi na zmianę z dniem 3.05.2012 r. stanu prawnego dokonaną ustawą z dnia 16.09.2011 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2.11.2011 r., nr 233, poz. 1381), zastosowanie znajdowały przepisy art.174 § 1 pkt 4 i § 2 i 3 k.p.c. oraz art.180 § 1 pkt 5 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym od daty wejścia w życie tej ustawy (art. 9 ust. 2 cytowanej ustawy).

W konsekwencji już tylko z tej przyczyny zarzut skarżącej dotyczący błędnego pominięcia przez Sąd I instancji treści przepisu art.180 § 1 pkt 5 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym do dnia 3.05.2012 r., co do samej zasady był całkowicie nieuprawniony. Mało tego zarzut ten z uwagi na treść zaskarżonego w pkt I postanowienia oraz prawomocne orzeczenie o zawieszeniu postępowania w sprawie, przy jednoczesnym braku rozstrzygnięcia o jego podjęciu, pozostawał w realiach sprawy całkowicie bezprzedmiotowy. Tym samym wymykał się spod kontroli instancyjnej i nie wymagał dokonywania szczegółowej analizy Sądu Odwoławczego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego taka sama sytuacja dotyczy również zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art.145 ustawy z dnia 28.02.2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. nr 60, poz.535 ze zm.- w skrócie p.u.n.) poprzez dokonanie jego błędnej wykładni. Jednocześnie Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości podziela wykładnię owego unormowania dokonaną przez Sąd I instancji oraz obszernie umotywowanego stanowisko tego Sądu co do braku podstaw

do złożenia przez syndyka masy upadłości oświadczenia o odmowie wstąpienia

do przedmiotowego postępowania, co z tej przyczyny nie wymaga jego powtarzania. Mało tego formułując ów zarzut skarżąca nie kwestionuje stanowiska

Sądu I instancji, iż sporna wierzytelność należy do kategorii wierzytelności upadłościowych, które podlegają zaspokojeniu z masy upadłości.

W takiej zaś sytuacji uwzględniając treść przepisów art.75 ust. 1 i art.144 ust. 1 i 2 p.u.n. wyłączną legitymację procesową do występowania w sprawie posiada syndyk masy upadłości a nie upadła spółka (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.01.2009 r., III CSK 244/08, LEX 523687). Ponadto skarżąca skrzętnie pomija aktualne brzmienie przepisu art.145 ust. 1 obowiązującego od dnia 2.05.2009 r. (ustawa z dnia 6.03.2009 r. o zmianie ustawy -

Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, Dz. U. Nr 53, poz. 434). Zgodnie z treścią owego przepisu postępowanie sądowe lub administracyjne w sprawie wszczętej przeciwko upadłemu przed dniem ogłoszenia upadłości o wierzytelność, która podlega zgłoszeniu do masy upadłości,

o ile odrębna ustawa nie stanowi inaczej, może być podjęte przeciwko syndykowi tylko w przypadku, gdy w postępowaniu upadłościowym wierzytelność

ta po wyczerpaniu trybu określonego ustawą nie zostanie umieszczona na liście wierzytelności. Niewątpliwie zaś, takim innym i szczególnym w stosunku do

art.145 p.u.n. przepisem jest art.174 § 1 pkt 4 oraz § 2 i 3 k.p.c., jak również

art.180 § 1 pkt 5 k.p.c.

W konsekwencji trafnie uznając brak legitymacji procesowej upadłej spółki Sąd Okręgowy prawidłowo odrzucił wniesione przez nią zarzuty od wydanego

w sprawie nakazowego nakazu zapłaty w oparciu o prawidłowo zastosowany przepis art.494 k.p.c., którego naruszenia co również znamienne skarżąca w żaden sposób nie kwestionowała.

Z tych względów zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu po myśli przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., o czym Sąd Apelacyjny orzekł

w sentencji.

MW